

مرکز مجاز امام صادق (ع)

اصول الفقه (مسأله ضد)

ثمره بحث نهی از ضد (۳)

جلسه ۲۳۰

استاد نجار زاده

ثمره بحث از نهی از ضد:

گفته شد که اگر ضد خاص عبادی باشد، و قائل به اقتضاء باشیم، لازمه آن تعلق نهی به امر عبادی است و در نتیجه، موجب فساد ضد خاص خواهد بود، ولی این مطلب نیاز به توضیح بیشتر دو مبنا دارد که مسئله بر آن مبتنی است.

مبنای اول: نهی در عبادات موجب فساد است؛ حتی نهی غیري

برای تحقق ثمره بحث ضد خاص، باید قائل شد که نهی در عبادت ولو نهی غیري، موجب فساد عبادت می‌شود، که به نظر مصنف، این مبنا صحیح است. ولی برخی قائلند که نهی غیري موجب فساد نیست.

دلیل مخالف:

برخی گمان کرده‌اند که نهی تبعی، کاشف از مفسده در متعلق نیست؛ لذا آن عبادتی که نهی تبعی به او تعلق گرفته همان مصلحت سابق را دارد و می‌توان با توجه به همان مصلحت، قصد تقرب نمود لذا تعلق نهی غیري به عبادت، موجب فساد آن نمی‌شود.

جواب مصنف:

ملاک قرب و بعد در عبادت، صرف وجود مصلحت و مفسده نیست، بلکه ملاک، محبوب و مبغوض بودن نزد مولا است، لذا اگر نهی تعلق بگیرد و لو نهی غیري، نشان دهنده مبغوضیت نزد مولا است و با مبغوض نمی‌توان به مولا تقرب جست.

نکته:

اگر نهی غیري، مولوی نباشد، می‌توان گفت که کاشف از مبغوضیت نزد مولا نیست و می‌توان با آن، به مولا تقرب جست.